

ното и грозно мълчеливо движение на баталионитѣ на тези полкъ, принуждаватъ противника да се спрѣ, а прѣднитѣ руски части—да заематъ отново и се утвърдятъ на позицията около могилитѣ № 5. Почва се усилена оръжейна прѣстрѣлка, смѣсена съ грѣма на артилерията. Турцитѣ неиздържатъ този огънь, и отъ своя страна повръщатъ назадъ къмъ главната си позиция.

Въ общъ резервъ у князь Святополкъ Мирски сега оставаха само два баталиона отъ Ярославския полкъ. Отъ Казанлъкъ още нѣмаше никакви извѣстия. Не се чуваше нищо и отъ къмъ колоната на генерала Скобелева, която по условието трѣбваше да атакува днесъ. Турцитѣ, повидимому, бѣха събрали га своя источенъ фронтъ значителни сили. Загубитѣ на лѣвата колона бѣха огромни. Бригадниятъ генералъ Домбровски, командиритѣ на Елецкия и Сѣвски полкове и двама отъ командиритѣ на стрѣлковитѣ баталиони бѣха ранени. Една значителна частъ отъ офицеритѣ и повече отъ 1000 долни чинове тѣй сжщо бѣха излѣзли отъ строя. Въ нѣкои части патронитѣ бѣха на свършване. Войницитѣ прѣзъ този день не получиха горѣща храна. Сухарния ранцевъ запасъ тѣй сжщо бѣше на привършване.

При тѣзи условия, да се атакува повторно бѣше безразсѣдно, и началника на лѣвата колона взе рѣшение *да се укрѣпи на заетата позиция и да чака по-нататѣшното развитие на събитията.* Съ настѣпване на темнината огъня почва да отслабва и скоро съвсѣмъ прѣстава. Само турцитѣ още сегисъ тогисъ испрацахъ по нѣкой залпъ.

Веднага слѣдъ мръкване, на позицията пристигна саперната рота заедно съ командира на баталиона опитния и енергиченъ полковникъ Свищевски. Отъ резерва и отъ обоза биде събранъ всички шанцевъ инструментъ. Подъ ръководството на саперитѣ, войскитѣ отъ бойната линия пристѣпиха трѣскаво къмъ работа. Земята бѣше силно замръзнала и се потдаваше мъчно на рованье.